

Tilsældet, saa seer jeg virkelig ikke, at der er nogen Grund til at forlade det Forslag, der foreligger os, og som Ministeren i det andet Thing er gaaet ind paa. Det er jo fra ham, vi borttage Myndigheden, og da han ikke har Noget derimod, hvorfor skulde vi da have Noget derimod?

Jessen: Den Udkomst, som jeg troer, Kjøbstadcommunerne have til at blive mere raadige over deres Havnevæsen, end de nu ere, finder jeg ikke tilkommer Kjøbenhavn i samme Grad som de øvrige Kjøbstæder, saalænge nemlig det kommunale Havnevæsen i Kjøbenhavn i den Grad er sammenblandet med Statshavnevæsenet, som nu er Tilfældet. Jeg troer, at forinden man gaaer over til at fastsætte endelig gjældende Regler for Kjøbenhavns Havnevæsen, maa der først drages en streng Adskillelse imellem, hvad der er Kjøbenhavns Havnevæsen og hvad der er Statens Havnevæsen, thi forinden den drages, vil man vistnok forgæves søge at tilvejebringe den Enhed i Forvaltningen, som det er Lovudkastets Niemed at tilvejebringe. Jeg troer derfor, at, hvad der først og fremmest burde arbeides hen til fra Kjøbenhavns Communes Side, det var at faae at vide, hvad der var den kommunale Havn, som den kunde raade over; naar det var steet, saa vilde Communes Myndighed og Raadighed efter min Mening komme af sig selv, og saa var der Anledning til at henlægge Meget af det, der nu maa være undergivet Statens Myndighed, under Kommunen. Som Følge af det her Fremsatte troer jeg ikke, at det Ændringsforslag, der er stillet af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Larsen), har Stort at betyde, idet den Bestemmelse, han derved søger at faae indbragt i Loven, vil komme af sig selv, naar Kjøbenhavns Commune faaer sin Havn skilt fra Statens Havn, og derfor troer jeg, at det var rigtigst for Kommunen først og fremmest at arbejde i den Retning.

Kayser: Jeg troer nu, at den Forbindelse mellem den kommunale Havn og Drøegshavnen — der er omtalt saameget, og som man anseer for en saa væsentlig Hindring for en saadan Organisation af Havnevæsenets Bestyrelse

— som er foreslaaet af Mindretallet, er et Spørgelse, som der tales meget om, men som ikke i en tilsvarende Grad eksisterer. Forholdet er meget simpelt, og naar man undertager, at det ved enkelte Leiligheder, hvor bestemte Foranstaltninger skulde foretages, kan medføre nogen Vidtløftighed at faae afgjort, hvorledes Forholdet skal ordnes, er jeg overbevist om, at det i det daglige Forhold ingen Conflicter medfører, og dette ligger ogsaa meget i Sagens Natur. Det Havneraad, der har været omtalt og som har vaakt saa store Forhaabninger og som skal udvikle saa megen Kraft og som skal rette paa Fortidens Synder, er her i Udcastet forklaret i § 3, og naar de Ændringer, som Fleertallet har foreslaaet, gaae igjennem, vil man i det første Stykke af § 3 see, at det skal afgive Betænkning om alle de Sager, som forelægges det, og af det andet Stykke vil man see, at Havneraadet skal høres i en Deel Sager, og af det tredje Stykke vil man see, at dets Erklæringer skal indhentes om ethvert Spørgsmaal angaaende Havnevæsenets Forhold, og i det fjerde Stykke, at det er berettiget til at indgive Andragender om forskellige Sager, og saa har man Indholdet af den Paragraph, som behandler Havneraadets Myndighed. Jeg kan ikke troe, at denne Myndighed er tilstrækkelig til at skabe et Resultat som det, man har antaget, og det er derfor, at jeg ikke har Tillid til en kraftig Virksomhed af en Bestyrelse, som er organiseret paa den Maade.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til de Ændringsforslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) til § 1, alene tillade mig at bemærke, at det ikke forekommer mig, at der er nogen Grund til at gaae ind paa dem; thi naar i sin Tid Havnevæsenet skal henlægges under Kjøbenhavns Magistrat, vil det være mere end tidsnok at faae det ind i Loven; man bliver jo da vel efter al Rimelighed nødsaget til at skrive en ny Lov eller idetmindste en ny Vedtægt, og der forekommer mig derfor ikke at være nogen Grund til at besvare Loven med flere nye Ændringer.